

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראייה-proof
--	---

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.											!	◻	לה.
כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:											◻	לה.
בסורא מתנו הכי.												◻	לה.
בפומבדיתא מתנו הכי:												◻	לה.
כל שאינו נאכל על שולחן מלכים ללפת בו את הפת - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים.	רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:											◻	לה.
מאי בינייהו?											?		לה.
איכא בינייהו: דגים קטנים, וארדי, ודייסא.											!	◻	לה.
דגים קטנים מלוחים - אין בהן משום בישולי עובדי כוכבים.	רב אסי אמר רב:											◻	לה.
אם צלאן עובד כוכבים - סומך ישראל עליהם משום עירובי תבשילין, ואי עבדיהו עובד כוכבים כסא דהרסנא - אסור.	רב יוסף:											◻	לה.
פשיטא											?		לה.
מהו דתימא הרסנא עיקר, קמ"ל קימחא עיקר.											!	◻	לה.
עובד כוכבים שהצית את האור באגם - כל החגבים שבאגם אסורין.	רב ברונא אמר רב:											◻	לה.
ה"ד?												^	לה.
אילימא דלא ידע הי טהור והי טמא												!	לה.
מאי איריא עובד כוכבים? אפילו ישראל נמ?												?	לה.
אלא משום בישולי עובדי כוכבים												!	לה.
כי האי גונא מי אסיר?												?	לה.
האי עובד כוכבים דהריך רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה	והאמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:											?	לה.
אלמא לעבורי שער קמיכוין												?	לה.
ה"נ לגלויי אגמא קא מיכוין												?	לה.
לעולם דלא ידע הי טהור והי טמא, ומעשה שהיה - בעובד כוכבים היה.												!	לה.
האי עובד כוכבים דהריך רישא - שרי למיכל מיניה אפילו מריש אוניה.	גופא, אמר רב חנן בר אמי א"ר פדת א"ר יוחנן:											◻	לה.
הלכך, האי עובד כוכבים דשדא סיכתא לאתונא, וקבר בה ישראל קרא מעיקרא - שפיר דמי.	רבינא:											◻	לה.
פשיטא												?	לה.
מהו דתימא: לבשולי מנא קא מיכוין, קמ"ל: לשרורי מנא קא מיכוין.												!	לה.
הניח ישראל בשר על גבי גזלים, ובא עובד כוכבים והפך בו - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:											!	לה.
היכי דמי?												^	לה.
אילימא דאי לא הפך ביה הוה בשיל												!	לה.
פשיטא												?	לה.
אלא לאו דאי לא הפך לא הוה בשיל												!	לה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמאי מותר? בישולי של עובדי כוכבים נינהן												לה.
לא צריכא, דאי לא הפך הוה בשיל בתרתי שעי, והשתא קא בשיל בחדא שעתא, מהו דתימא: קרובי בישולא מילתא היא, קמ"ל.											!	לה.
כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - אין בו משום בישולי עובדי כוכבים	והאמר ר' אסי א"ר יוחנן:										ז	לה.
הא אינו כמאכל בן דרוסאי - יש בו משום בישולי עובדי כוכבים											ז	לה.
התם כגון דאותביה בסילתא, ושקליה עובד כוכבים ואותביה בתנורא.											!	לה.
מניח ישראל בשר על גבי גחלים, ובה עובד כוכבים ומהפך בו עד שיבא ישראל מבית הכנסת או מבית המדרש, ואינו חושש. שופתת אשה קדירה על גבי כירה, ובאת עובדת כוכבים ומגיסה עד שתבא מבית המרחץ או מבית הכנסת, ואינה חוששת.	תניא נמי הכי:										■	לה.
הניח עובד כוכבים והפך ישראל, מהו?	איבעיא להו:										א	לה:
ק"ו, גמרו ביד עובד כוכבים מותר, גמרו ביד ישראל לא כ"ש.	רב נחמן בר יצחק:										!	לה.
בין שהניח עובד כוכבים והפך ישראל, בין שהניח ישראל והפך עובד כוכבים - מותר, ואינו אסור עד שתהא תחלתו וגמרו ביד עובד כוכבים.	איתמר נמי: אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רב אחא בר בר חנה א"ר יוחנן:										■	לה:
הלכתא: הא ריפתא דשגר עובד כוכבים ואפה ישראל, א"נ שגר ישראל ואפה עובד כוכבים, א"נ שגר עובד כוכבים ואפה עובד כוכבים ואתא ישראל וחתה בה חתויי - שפיר דמי.	רבינא:										■	לה.
דג מליח - חזקיה שרי	[חזקיה]										◆	לה.
אסר.	רבי יוחנן:										◆	לה.
ביצה צלויה - בר קפרא שרי	[בר קפרא]										◆	לה.
אסר.	רבי יוחנן:										◆	לה.
אחד דג מליח ואחד ביצה צלויה - חזקיה ובר קפרא שרו, ורבי - יוחנן אסר.	כי אתא רב דימי אמר:										■	לה.
ר' חייא פרוואה איקלע לבי ריש גלותא	[ר' חייא פרוואה]										o	לה.
אמרו ליה: ביצה צלויה מאי?											א	לה.
חזקיה ובר קפרא שרו, ור' יוחנן אסר, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	אמר להו: [ר' חייא פרוואה]										!	לה.
לא תציתו ליה	אמר להו רב זביד:										■	לה.
הלכתא כוותיה דרבי יוחנן.	הכי אמר אביי:										■	לה.
אשקויהו נגוטא דחלא ונח נפשיה.											o	לה.
הקפריסין, והקפלוטות, והמטליא, והחמין, והקליות שלהן - מותרין	ת"ר:										■	לה.
ביצה צלויה - אסורה											■	לה.
שמן - רבי יהודה הנשיא ובית דינו נמנו עליו והתירוהו.	[רבי יהודה הנשיא ובית דינו]										■	לה.
היא המטליא היא פשליא היא שיעתא.	תניא:										■	לה.
מאי שיעתא?											א	לה.
הא ארבעין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבב"ח אמר רבי יוחנן:										■	לה.
הא שתין שנין דנפיק האי עובדא ממצרים	רבה בר בר חנה דידיה:										■	לה.

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא פליגי, מר בשניה ומר בשניה												לה:
מייתו ביזרא דכרפסא וביזרא דכיתנא וביזרא דשבילתא, ותרזו להו בהדי הדדי בפשווי ושבקו ליה עד דמקבל, ומייתי חצבי חדתי ומלו להו מיא, ותרזו בהו גרגישתא ומדבקין ביה ועיילין לבי בני, אדנפקו מלבלבי, ואכלי מינייהו, וקירי מבינתא דרישייהו עד טופרא דכרעייהו.											◊	לה:
מילין	רב אשי: אמר לי רבי חנניא:											לה:
במילין.	ואמרי לה:											לה:
הכוספן של עובדי כוכבים שהוחמו חמין ביורה גדולה - אסור, ביורה קטנה - מותר.	ת"ר:										◊	לה:
ואיזו היא יורה קטנה?											^	לה:
כל שאין צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.	רבי ינאי:										!	לה:
ודלמא אדמויי אדמוה ועייליה											ז	לה:
אלא, כל שאין ראש צפור דרור יכול ליכנס בתוכה.											!	לה:
אחת יורה גדולה ואחת יורה קטנה - מותר	והתניא:										ז	לה:
לא קשיא, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם אסור, הא כמ"ד: נותן טעם לפגם מותר.											!	לה:
האי מישחא שליכא דארמאי - אסור.	רב ששת:										■	לה:
למאי ניהוש לה? אי משום איערוכי - מיסרא סרי, אי משום בישולי עובדי כוכבים - נאכל הוא כמו שהוא חי, אי משום גיעולי עובדי כוכבים - נותן טעם לפגם הוא ומותר.	רב ספרא:										ז	לה:
הני אהיני שליכין דארמאי מאי? חוליי לא תיבעי לך - דודאי שרו, מרירי לא תיבעי לך - דודאי אסירי, כי תיבעי לך - מציעאי מאי?	בעו מיניה מרבי אסי:										^	לה:
מאי תיבעי להו? דרבי אסר	אמר להו: רבי אסי]										!	לה:
ומנו?											^	לה:
לוי.											!	לה:
שתיטאה - רב שרי	[רב]										◊ ■	לה:
אסרי.	אבוה דשמואל ולוי:										◊ ■	לה:
בחיטי ושערי כ"ע לא פליגי דשרי, בטלפחי דחלא כ"ע ל"פ דאסיר, כי פליגי - בטלפחי דמאי											■	לה:
גורין הא אטו הא	מר סבר: אבוה דשמואל ולוי]										■	לה:
לא גורין.	ומר סבר: [רב]										■	לה:
ואיכא דאמרי: בטלפחי דמאי כ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בחיטי ושערי											■	לה:
גורין הא אטו הא	מר סבר: אבוה דשמואל ולוי]										■	לה:
לא גורין.	ומר סבר: [רב]										■	לה:
תרי מיני שתיטאה שדר ברזילי הגלעדי לדוד, דכתיב: (שמואל ב' ז') משכב וספות וכלי יוצר חטים ושעורים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי.	רב:										■	לה:
והשתא הוא דקא מפקי צני זני לשוקי דנהרדעא, ולית דחייש להא דאבוה דשמואל ולוי.											o	לה:
וכבשין שדרכן לתת בתוכן יין.											■	לה:
לא שנו אלא שדרכן, אבל בידוע - אסור אפילו בהנאה.	חזקיה:										◊ ■	לה:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומ"ש ממוריים דשרו רבנן בהנאה?											⚡	◊	לה:
התם לעבורי זוהמא, הכא למתוקי טעמא.											!	◊	לה:
אפילו בידוע נמי מותר.	רבי יוחנן:										♦ ■	◊	לה:
ומאי שנא ממוריים לר"מ דאסיר בהנאה?											⚡	◊	לה: